



A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2021. június 11., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízmadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízmadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2021. évi LXVI. törvényhez	994
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2014. július 24-én aláírt, a magyar–román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2021. évi LXVII. törvényhez	995
Végső előterjesztői indokolás az egyes energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi LXVIII. törvényhez	996

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2006. december hó 21. napján aláírt, a Magyar Köztársaság és Románia között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április hó 27. napján aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 315/2021. (VI. 8.) Korm. rendelethez	1014
---	------

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a 2021/2022. tanév rendjéről szóló 20/2021. (VI. 8.) EMMI rendelethez	1015
---	------

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2021. évi LXVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A törvényjavaslat célja a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megkérése és a Megállapodás kihirdetése.

Az Egy a Természettel Vadászati és Természeti Világkiállítás rendezvényeinek részeként – az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás 2021. október 5–9. között Budapesten rendező a Részes Felek 8. Konferenciáját (Meeting of the Parties; MOP8). Az ENSZ Környezetvédelmi Programja (a továbbiakban: UNEP) keretén belül működő AEWA titkárság a korábbi konferenciákhoz hasonlóan kezdeményezte köztük és a fogadó ország között a rendezés részleteiről, a fogadó országra háruló feladatokról szóló írásos megállapodás megkötését.

A Magyarország Kormánya és az ENSZ nevében eljáró Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás (UNEP/AEWA) titkársága között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás részes feleinek 8. konferenciájáról (2021. október 5–9. Budapest, Magyarország) szóló megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 2/2021. (I. 18.) ME határozata felhatalmazta az innovációért és technológiáért felelős minisztert vagy az általa kijelölt személyt, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet kézzeljegyzéssel lássa el. A szöveg parafálására 2021. április 15-én került sor.

A Megállapodás a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) alapján nemzetközi szerződésnek minősül, ezért létrehozására, végleges szövege megállapítására, illetve kötelező hatályának elismerésére az Nsztv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Megállapodás tartalmát tekintve – a Jat. 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és a 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

A 3. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét, a 2. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

A 4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

Az 5. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2014. július 24-én aláírt, a magyar–román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2021. évi LXVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A magyar–román szakaszon a határátlépési lehetőségek közötti távolság csökkentése céljából, a 2007–2013 közötti EU költségvetési időszak forrásaiból többek között 10 kisléptékű közúti kapcsolat is megvalósult. 2017-ben a két ország az utak átjárhatóságának érdekében a 10 útkapcsolaton a határnyitást ideiglenes jelleggel biztosította, ugyanakkor megegyeztek arról, hogy legalább két útkapcsolat esetében állandó határátkelőhelyet nyitnak.

A román féllel a két átkelőhely létesítésére vonatkozó tárgyalások 2017-ben kezdődtek. A román fél 2018 júniusában tett javaslatot arra, hogy az Elek–Ottlaka és a Dombegyház–Kisvarjas útkapcsolatokon létesüljenek állandó határátkelőhelyek. A magyar fél a javaslatot 2019 júniusában fogadta el, személyes egyeztetés lefolytatását kérve a határnyitás részleteinek egyeztetése érdekében. A szakértői egyeztetésre 2021. március 31-én került sor.

A határátkelőhelyek létesítéséhez szükséges a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között a Magyar Köztársaság és Románia között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április hó 27. napján aláírt egyezmény végrehajtásáról szóló megállapodás módosítása, ugyanakkor a román fél egyúttal a 10 mellékút megépítésével kapcsolatban 2014. július 24-én, Bukarestben aláírt, a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között, a magyar–román államhatáron átvezető közúti kapcsolatokról szóló megállapodás módosítását is szükségesnek tartja.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1. §-hoz**

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

A 3. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. melléklete a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza.

A 4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

Az 5. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

**Végző előterjesztői indokolás
az egyes energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi LXVIII. törvényhez****ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) módosításának célja a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások által nemzetgazdasági szinten képviselt kiemelkedő érték megőrzése. Használaton kívüli bányászati célú mélyfúrásnak minősül a meddő szénhidrogén kutatófúrás, kút, illetve a termelésből kivont, a mező termeltetéséhez már nem szükséges vagy műszakilag alkalmatlanná vált szénhidrogénkút. A bányászati célú mélyfúrások kiemelkedő értéket képviselnek egyrészt a jövőben potenciálisan megtermelhető ásványi nyersanyagokra, másrészt az alternatív módon történő hasznosításra tekintettel. Az Államnak, mint a hazai ásványvagyonnal való stratégiai gazdálkodásért felelősnek érdeke, hogy a megfelelő műszaki-biztonsági állapottal rendelkező bányászati célú mélyfúrások tájrendezés nélkül, eredeti állapot szerint kerüljenek megőrzésre, a tájrendezés ugyanis visszafordíthatatlan módon használhatatlanná teheti az érintett mélyfúrásokat, vagy ellehetetlenítheti azok későbbi, egyéb célú felhasználását. Csak az eredeti állapot szerinti megőrzés révén biztosítható, hogy ezek a kutak a jövőben akár bányászati, akár más alternatív célra felhasználhatók legyenek. A célszerűtlen és szükségtelen kútfelszámolások elkerülése lehetővé teszi, hogy egyrészt az aktuális gazdasági környezetben és technológiai fejlettségi szint mellett nem racionális szénhidrogén kitermelés a jövőben – javítva az ország ellátásbiztonságát – bármikor újraindulhasson, másrészt a 2050-re megvalósítandó karbon semleges gazdaság miatt pl. CO₂ tárolás, vízkivétel, geotermikus energia kinyerése céljára vagy egyéb, a jelenlegi technológiai szint mellett még nem ismert módon a bányászati mélyfúrások hasznosításra kerülhessenek. Mindez egyszersmind lehetőséget teremt arra, hogy a kutak a jövőben nemzetgazdasági szinten hozzáadott értéket és állami bevételeket termeljenek, miközben jelentős költségek takaríthatók meg velük, mivel ezek már lefúrt, meglévő kutak.

A Bt. módosításának célja, hogy a bányafelügyelet olyan nyilvántartott adatokkal rendelkezzen valamennyi, a Bt. hatálybalépése előtt és után keletkezett, használaton kívüli bányászati célú mélyfúrás esetében, amelynek alapján a bányavállalkozó, a tulajdonos vagy vagyonkezelő (továbbiakban: jogosult) háromévente kockázatelemzési besorolást készít a mélyfúrásainak műszaki-biztonsági állapotáról. A kockázatelemzési besorolás a bányafelügyeletet számára lehetőséget nyújt arra, hogy kötelezést adjon ki a tájrendezésre vonatkozó ütemterv

elkészítésére azon mélyfúrások esetén, amelyeknél a kockázatelemzés magas, nagyon magas kockázatot állapított meg. A kockázatelemzés tartalmi követelményeit és besorolási feltételeit a Bt. végrehajtási rendeletének melléklete tartalmazza.

A Bt. módosítása megerősíti, hogy a tulajdonos köteles – a nemzetgazdasági érték megőrzése érdekében – a tulajdonában lévő bányászati célú mélyfúrások fenntartását biztosítani a későbbi azonos vagy más célú hasznosítás érdekében. A tulajdonosnak, vagyongazdálkodónak is érdeke a termelő vagy valaha termelt szénhidrogén mezők esetében, hogy az évekig vagy évtizedekig használt vagy jelenleg is használatban álló szénhidrogén telepeknél a megváltozott hidrodinamikai egyensúly helyreállítása érdekében szükség esetén bármikor be lehessen kútmunkálatokkal avatkozni a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások igénybevitelével. A tulajdonos fenntartási, megőrzési kötelezettsége alól kivételt képeznek azon mélyfúrások, amelyek esetén súlyos műszaki-biztonsági okból a bányafelügyelet elrendeli a tájrendezést, továbbá azok az esetek, amikor a nemzetgazdasági érdekű beruházások megvalósítása érdekében indokolt a tájrendezés elvégzése. Ebben az esetben a bányavállalkozó vagy a tulajdonos a bányahatóság előzetes tájékoztatása mellett elvégezheti a tájrendezést, amelynek igazolt költségeit a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás beruházója viseli.

Az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel a Bt. módosítása továbbá pontosítja a hatósági hozzájárulást igénylő bányászati jog átruházásának esetköreit, az ingatlan tulajdonosának tűrés kötelezettségét, a bányavállalkozó fogalmát és a felügyeleti díj értéket földgáz esetén.

A Bt. módosítása a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban rögzíti, hogy az átmeneti bányászjáradékra jogosító 25 év szolgálati időbe az Európai Unió más tagállamában működő bányában teljesített időt is be kell számítani.

A Magyarországon működő vallási közösségek a társadalom kiemelkedő fontosságú értékhordozó és közösségteremtő tényezői, amelyek hitéleti tevékenységük mellett, nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint kulturális, környezetvédelmi, sport- és más tevékenységükkel, valamint a nemzeti tudat ápolásával is jelentős szerepet töltenek be az ország és a nemzet életében. Magyarország Alaptörvényének VII. cikke alapján az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény szerinti jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségeknek a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosíthat.

Mindezeket szem előtt tartva az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény módosítása annak egyértelművé tételét szolgálja, hogy az egyházi személyek minden esetben jogosultak legyenek a víziközmű lakossági felhasználói, valamint a villamos energia és földgáz lakossági fogyasztói besorolás igénybevitelére a lakhatásukra szolgáló ingatlanok tekintetében. A fenti kedvezményes elbírálásra vonatkozó igény a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén is fennáll, erre tekintettel a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) módosítása is biztosítja, hogy a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség tulajdonában álló ingatlant életvitelszerűen használó természetes személyek esetében is a természetes személy ingatlanhasználókra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, különösen a természetes személyeket megillető rezsicsökkentett hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjfizetési kötelezettség tekintetében.

A módosítás a nagysebességű elektronikus hírközlő hálózatok fejlesztésére irányuló beruházások megvalósításának további egyszerűsítését szolgálja. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ezeknek a beruházásoknak a megvalósítására a hírközlési szolgáltatók a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló uniós irányelv által előírt kötelezettség miatt elsősorban a meglévő hálózatos – alapvetően áramszolgáltatói – fizikai infrastruktúrát használják, elkerülve a párhuzamos fizikai infrastruktúrák építését.

Ugyanakkor az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) hatályos szabályozása mellett sem rövidült, illetve egyszerűsödött a meglévő fizikai infrastruktúra elhelyezését biztosító érintett ingatlanok tulajdonosaival kapcsolatos folyamat. A hatályos szabályozás szerint az elektronikus hírközlési szolgáltató akkor nem köteles megállapodni az ingatlan tulajdonosával az ingatlan használatáról, ha a Hatóság ezt helyettesítendő szolgalmi jogot alapít. Ez az eljárás a meglévő könnyítések ellenére önmagában is időigényes és az építési engedélyezési eljárás átfutási idejének megnövekedését is eredményezi, további problémát jelent a kártalanítás,

aminek rendezése nélkül az építési tevékenység nem kezdhető meg. A módosítás a 87/A. § pontosítását is tartalmazza.

Az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira, az energiaszektorban végbement változásokra és végrehajtott intézkedésekre tekintettel egyes energetikai tárgyú törvények, így a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.), a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.), a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) és egyéb, az energetika működését érintő törvények módosítása vonatkozásában több különböző tárgyú, kisebb terjedelmű módosítás szükségessége jelentkezett.

A Tszt. és a Get. módosítása a végső menedékes eljárásról szóló kormányrendelet felülvizsgálata érdekében szükséges. A módosítás a távhőellátás kérdését úgy helyezi a földgáz végső menedékes rendszeren kívülre, hogy egy kiszámítható, zárt, és a távhőellátás folyamatosságát biztosító rendszert vezet be. A koncepció a szabályozás eszközeivel biztosítja az érintettek, így a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség (a továbbiakban: MSZKSZ) és a tevékenységet folytató vagy átvevő távhőtermelő számára azt, hogy minimális és jórészt megtérülő költségek mellett hajtsák végre a rövid határidők mentén kialakított folyamatot.

A Tszt., a Vet., és a Get. vonatkozásában a befolyásszerzés mértékére és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) eljárására vonatkozó rendelkezések egységes szabályok mentén történő meghatározása vált szükségessé. Ennek részeként egyrészről a Vet. és a Get. szerinti befolyásszerzések esetén az utólagos tudomásulvétel jogintézménye csak a nyilvánosan működő részvénytársasági formában működő engedélyesek esetén marad meg, egyúttal egyes engedélytípusok esetén a jogszabály nem előzetes hozzájárulás iránti kérelem benyújtását, hanem csupán tájékoztatási kötelezettséget ír elő a befolyásszerző részére. A Hivatal energiapiac feletti hatósági felügyeleti tevékenységét erősítő rendelkezésként jelentkezik a módosítás azon eleme, amely alapján az engedélyesekben történő közvetett befolyásszerzések esetén a Hivatal előzetes hozzájárulását kell kérni. Az energetikai törvények ily módon azonos elvek mentén határozzák meg a befolyásszerzések jóváhagyásának menetét, így egységes, kiszámítható feltételrendszert és eljárásrendet rögzítenek.

A fentiek mellett a befolyásszerzés mértékének meghatározása során a jogalkotó figyelemmel volt az egyéb jogszabályokhoz való illeszkedés elősegítésére, így különösen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben megjelenő kisebbségvédelmi eszközökre, a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvényben szabályozott tulajdoni részesedési mértékhez kapcsolódó kötelezettségekre, többek között a részesedéshez kapcsolódó bejelentési kötelezettségre, a vételi és eladási jog gyakorlására és a kötelező nyilvános vételi ajánlat szabályaira, továbbá a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerinti jelentős tulajdonosi részesedés és mértékadó befolyás szabályozására is.

A Tszt., a Vet. és a Get. további módosításai – egymással párhuzamosan – megteremtik a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) és az ágazati törvények szerinti cégjogi eseményre és befolyásszerzésre vonatkozó eljárási határidőkkel kapcsolatos rendelkezések összhangját.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosítása a Hivatal fogyasztóvédelmi feladataival kapcsolatban a hatáskörének keretei között folytatott panasz eljárás szabályainak pontosítását és kiegészítését célozza, továbbá lehetőséget biztosít a települési önkormányzatok számára, hogy ellátásért felelősségüket az állam képviselőjében eljáró szervezettel kötött megállapodás alapján az államra ruházzák.

Fentiekén túl a 2020. június 5-én megjelent, a víz újrafelhasználásra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendeletre tekintettel a tagállami hatáskörbe utalt feladatokhoz szükséges egyes jogszabály-módosítások és kiegészítések elvégzését tartalmazza a javaslat.

A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosítása annak érdekében szükséges, hogy a földgáz, villamos energia ágazatban tevékenykedő adóalanyok esetén az adófizetési kötelezettség a jelenleg alkalmazott számítási módszertan módosításával igazságosabb felosztásra kerüljön sor, úgy, hogy a befolyó államháztartási bevételek mértéke nem változik.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosítása a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Szankció tv.) összefüggésben a Hivatal jogalkalmazási tapasztalataira figyelemmel indokolt.

A Paks II. Projekt nemzetbiztonsági szempontból kiemelt jelentőségére, valamint a nukleáris biztonság szempontjából fontos információk védelme érdekében indokolt, hogy a Beruházás megvalósításába bevont vállalkozások nemzetbiztonsági szempontból történő szűrését illetően „kétlépcsős ellenőrzés” valósuljon meg. Ezért a törvényjavaslat arra tesz javaslatot, hogy a Paks II. Projektben csak olyan vállalkozások vehessenek részt, amelyek a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény szerinti jegyzéken szerepelnek (a továbbiakban: Vbt.).

A kihirdetése idején a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény (a továbbiakban: Projekttörvény) egyik leghangsúlyosabb rendelkezése volt az a szerződéskötésre vonatkozó feltétel, mely szerint a Paks II. Beruházással összefüggő, a Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2014. évi II. törvény 8. cikke szerinti Megvalósítási Megállapodások végrehajtására irányuló szerződést, illetve alvállalkozási szerződést a Beruházás Fővállalkozója, illetve a Fővállalkozó alvállalkozója, továbbá a Megrendelője kizárólag olyan gazdálkodó szervezettel köthet, amely a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti telephely-biztonsági tanúsítvánnyal rendelkezik [Projekttörvény 3. § (1) bekezdés].

A Projekttörvény előbb ismertetett szabályozását – a nemzetbiztonsági és nukleáris biztonsági adatvédelmen túl – elsősorban az indokolta, hogy a magyar jogrendszer akkor még nem ismerte a Vbt. révén, több mint egy évvel a Projekttörvény elfogadását követően bevezetésre kerülő „vállalkozói jegyzéket”.

E jegyzék a Vbt. hatálya alá tartozó beszerzési eljárásokban kötelezően érvényesítendő biztonsági követelményeknek megfelelő gazdasági szereplők Alkotmányvédelmi Hivatal által vezetett listája. A jegyzékre a már telephely biztonsági tanúsítvánnyal szereplő gazdasági szereplők automatikusan felkerülnek, de arra is lehetőség van, hogy telephely biztonsági tanúsítvánnyal nem rendelkező gazdasági szereplők is kérjék a felvételüket, ez esetben az Alkotmányvédelmi Hivatal folytatja le a kérelmező cégellenőrzését és személyellenőrzését. A Paks II. Beruházás szempontjából viszont az indokolt, ha a Beruházásban történő részvétel érdekében az e jegyzékre való felvétel kötelező jellegű lesz.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A módosítás bányászati jog átruházását pontosítja azzal, hogy a hatósági hozzájárulást a bányászati joggal rendelkező gazdálkodó szervezetek jogutódlására, a bányászati joggal rendelkező gazdasági társaságok tulajdonrészének visszterhes, valamint ingyenes átadására és a bányászati jog eredeti szerzőismód keretében történő megszerzésére is alkalmazni kell.

A 2. §-hoz

A módosítás célja a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások által nemzetgazdasági szinten képviselt kiemelkedő érték megőrzése. Használaton kívüli bányászati célú mélyfúrásnak minősül a Bt. szerint a meddő szénhidrogén kutatófúrás, kút, illetve a termelésből kivont, a mező termeltetéséhez már nem szükséges vagy műszakilag alkalmatlanná vált szénhidrogénkút. A bányászati célú mélyfúrások kiemelkedő értéket képviselnek egyrészt a jövőben potenciálisan megtermelhető ásványi nyersanyagokra, másrészt az alternatív módon történő hasznosításra tekintettel. Az Államnak érdeke, hogy a megfelelő műszaki-biztonsági állapottal rendelkező bányászati célú mélyfúrások tájrendezés nélkül, eredeti állapot szerint kerüljenek megőrzésre, a tájrendezés ugyanis visszafordíthatatlan módon használhatatlanná teheti az érintett mélyfúrásokat, vagy ellehetetlenítheti azok későbbi, egyéb célú felhasználását. Csak az eredeti állapot szerinti megőrzés révén biztosítható, hogy ezek a kutak a jövőben akár bányászati, akár más alternatív célra felhasználhatók legyenek. A célszerűtlen és szükségtelen kútfelszámolások elkerülése lehetővé teszi, hogy egyrészt az aktuális gazdasági környezetben és technológiai fejlettségi szint mellett nem racionális szénhidrogén kitermelés a jövőben – javítva az ország ellátásbiztonságát – bármikor újraindulhasson, másrészt a 2050-re megvalósítandó karbon semleges gazdaság miatt pl. CO₂ tárolás, vízkivétel, geotermikus energia kinyerése céljára vagy egyéb, a jelenlegi technológiai szint mellett még nem ismert módon a bányászati mélyfúrások hasznosításra kerülhessenek. Mindez egyszersmind lehetőséget teremt arra, hogy a kutak a jövőben

nemzetgazdasági szinten hozzáadott értéket és állami bevételeket termeljenek, miközben jelentős költségek takaríthatók meg velük, mivel ezek már lefűrt, meglévő kutak.

A módosítás célja, hogy a bányafelügyelet olyan nyilvántartott adatokkal rendelkezzen valamennyi, a törvény hatálybalépése előtt és után keletkezett, használaton kívüli bányászati célú mélyfúrás esetében, amelynek alapján a bányavállalkozó, a tulajdonos vagy jogosult (továbbiakban: jogosult) háromévente kockázatelemzési besorolást készít a mélyfúrásainak műszaki-biztonsági állapotáról.

A kockázatelemzési besorolás a bányafelügyeletet számára lehetőséget nyújt arra, hogy kötelezést adjon ki a tájrendezésre vonatkozó ütemterv elkészítésére azon mélyfúrások esetén, amelyeknél a kockázatelemzés magas vagy nagyon magas kockázatot állapított meg. A kockázatelemzés tartalmi követelményeit és besorolási feltételeit a Bt. végrehajtási rendeletének melléklete tartalmazza. A használaton kívüli állományban lévő szénhidrogén kutak kritikusságának meghatározása a kockázatelemzés alapján való besorolása, a kutak típusa, az abban termelt és besajtott közeg anyaga, a kútban lévő nyomásviszonyok, a kút felszín alatti és felszín feletti szerkezetének műszaki állapota, földrajzi elhelyezkedése alapján történik a vizsgált kutak kockázati minősítése alapján.

A jogosult ezt követően – a műszaki megvalósíthatósági szempontok figyelembevételével – összeállítja az érintett mélyfúrások tájrendezésére vonatkozó ütemtervet és jóváhagyásra benyújtja a bányafelügyelethez.

A módosítás megerősíti, hogy a tulajdonos köteles – a nemzetgazdasági érték megőrzése érdekében – a tulajdonában lévő bányászati célú mélyfúrások fenntartását biztosítani a későbbi azonos vagy más célú hasznosítás érdekében. A tulajdonos fenntartási, megőrzési kötelezettsége alól kivételt képeznek azon mélyfúrások, amelyek esetén súlyos műszaki-biztonsági okból a bányafelügyelet elrendeli a tájrendezést, továbbá azok az esetek, amikor a nemzetgazdasági érdekű beruházások megvalósítása érdekében indokolt a tájrendezés elvégzése. Ebben az esetben a jogosult a bányahatóság előzetes tájkoztatása mellett elvégezheti a tájrendezést, amelynek igazolt költségeit a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás beruházója viseli.

Ugyanakkor a módosítás lehetőséget biztosít, hogy a kockázatelemzés alapján alacsony, vagy közepes kockázatba sorolt használaton kívüli bányászati célú mélyfúrásokra a tulajdonos, vagy vagyongazdálkodó a mezőfelhagyáshoz szükséges tájrendezést elvégezhesse.

A fentiekben túl a mélyfúrások jogosultjának lehetősége van a módosítással arra, hogy a bányafelügyeletnél kérelmezze a bányászati célra már nem alkalmas minősítést a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrássá. Amennyiben megszerzi a bányászati célra már nem alkalmas minősítést, valamint az előírt határidőn belül a bányászati célú hasznosításhoz szükséges engedélyt és az engedélyben meghatározott időn belül megkezd a hasznosítást akkor mentesül használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások nyilvántartásba vétele és a kockázatelemzés alól. Amennyiben a fenti együttes feltételek nem teljesülnek a bányafelügyelet visszavonja a bányászati célra már nem alkalmas minősítést, ezt követően fel kell vetetni a mélyfúrást a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások nyilvántartásába és el kell végezni a kockázatelemzést.

A 3. §-hoz

A szénhidrogén piaci folyamatok hatására a felügyeleti díj bevételekben esetlegesen tapasztalható jelentős változások kiegyenlíthetőségének érdekében szükséges előírni törvényi szinten, hogy a Bt. 43. § (9d) bekezdésben szereplő felügyeleti díj éves értékeket az alkalmazás tapasztalatai alapján ötévente felül kell vizsgálni.

A 4. §-hoz

A bányavállalkozó fogalmának kiegészítése a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrás tulajdonosára vagy vagyongazdálkodójára. Ennek alapján a Kőolaj- és Földgázbányászati Biztonsági Szabályzatról 2/2010. (I. 14.) KHEM rendelet 38. § (2) bekezdésének a fúrási tevékenység befejezése, a kutak felhagyása, felszámolása című fejezet követelményei az adott bányavállalkozón kívül kiterjednek a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrás tulajdonosára és vagyongazdálkodójára is. Ezáltal biztosított lesz ezen mélyfúrásoknál a műszaki-biztonságra vonatkozó jogszabályi követelmények érvényesítése.

Az 5. §-hoz

Átmeneti rendelkezések megállapítása.

A 6. §-hoz

A módosítással tisztázódik azon eset, amikor hatósági engedély alapján történő ásványi nyersanyag kutatásakor építőipari nyers- és alapanyagra „bukkan” a kutatási műszaki üzemi terv engedélyese. A jogszabály módosítás eredményeként egyértelművé válik, hogy nem terjeszthető ki a hatósági engedély az építőipari nyers- és alapanyagra, mert azt kizárólag előkutatás keretében lehet kutatni. Ugyanakkor biztosított a hatósági engedély alapján kutatást végző számára, hogy az építőipari nyers- és alapanyag körébe tartozó ásványi nyersanyagra előkutatási bejelentéssel éljen a hatóság felé.

Az ingatlan tulajdonosának tűrési kötelezettségének kiterjesztése a használaton kívüli mélyfúrás szerinti tájrendezését végző vagyongazdálkodó részére.

A földgáz felügyeleti díjának arányosabb, a földgáz minőségét is figyelembe vevő számítási mód bevezetése érdekében szükséges módosítás.

A 7. §-hoz

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ellátásokkal, jövedelmekkel, tényállásokkal és eseményekkel kapcsolatos egyenlő bánásmódról rendelkező 5. cikk b) pontja alapján, ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, mintha azok a saját területén következtek volna be.

Az 883/2004/EK rendelet értelmében az átmeneti bányászjáradékra jogosító 25 év szolgálati időbe az Európai Unió más tagállamában működő bányában teljesített időt is be kell számítani, de az ellátás összegét csak a hazai bányában elért szolgálati idővel arányos mértékben lehet folyósítani.

A 8. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény szerinti lakossági felhasználónak, valamint a villamos energiáról és a földgáz ellátásról szóló törvény szerinti lakossági fogyasztónak minősül a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség az egyházi személy lakhatását szolgáló ingatlan víziközmű-szolgáltatásának, villamos energia vagy földgáz ellátásának biztosítása érdekében kötött szerződés tekintetében abban az esetben is, ha nem az ott életvitel szerűen tartózkodó egyház alkalmazásában álló természetes személy a közszolgáltatási szerződést kötő fél.

A 9. §-hoz

A módosítás a 87/A. § (1) bekezdését egészíti ki. A módosítás értelmében a beszámolási kötelezettség nem vonatkozik a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó kritériumokat kielégítő (kkv-méretűnek minősülő) szolgáltatókra, csak az annál nagyobb méretűekre. A kiegészítés összhangban van a Hírközlési Kódex 17. cikk (2) bekezdésével is.

Továbbá a Kódex 17. cikk (2) bekezdése az atipikus – nem társasági – formában működő szolgáltatóknak írja elő a speciális beszámolási kötelezettséget, továbbá a Kódex szerint a könyvvizsgálatot elegendő a vonatkozó nemzeti szabályok szerint elvégezni. Ennek megfelelő pontosítások történnek a (2) és a (3) bekezdésben is, így a 87/A. § már teljesen megfelel a Kódex 17. cikk (2) bekezdésének.

A 10. §-hoz

A meglévő fizikai infrastruktúra felhasználásával történő építésnél az Eht. alapján eddig is vélelmezni kellett, hogy az nem jár az ingatlan használatának lényeges korlátozásával. Mivel ezek a hálózatok a meglévő fizikai infrastruktúra (alépítmény vagy oszlopsor) nyomvonalán haladnak, amennyiben biztonsági övezetükkel nem terjeszkednek túl a meglévő fizikai infrastruktúrához kapcsolódó vezetékjogon, akkor az is vélelmezhető, hogy az építmény elhelyezése nem jár az ingatlan használatának további korlátozásával a már meglévő fizikai infrastruktúrához képest. Ez a vélelem megdönthető, azaz ellenkező bizonyítás lehetséges.

A 94. § módosítása ezen feltételek fennállása esetén mondja ki, hogy az ingatlantulajdonos hozzájárulása megadottnak tekinthető, nem szükséges a megállapodás, illetve szolgalmi jog alapítás. Tekintettel arra, hogy az ingatlan használatának korlátozásában változás nem áll be, ezért a kártalanítás megállapításától is el lehet tekinteni. Természetesen az ingatlantulajdonosok az engedélyezési eljárásban ügyfélnek minősülnek, így a kiemelt beruházásokra irányadó szabályozás szerint, őket a hirdetményi úton való közlés mellett, a Hatóság tájékoztatja a döntéséről.

A törvény rendezi továbbá a tulajdonosi hozzájárulás létrejöttét a tulajdonosok elérhetetlensége esetén, vagy ha a tulajdonos nem azonosítható. Így szolgalmi jog alapítására csak a legszükségesebb esetben kerül sor, amikor a felek között a tulajdonosi hozzájárulás feltételeiben vita van. Közös tulajdon esetén pedig elég lesz a tulajdonosi hozzájárulás megadásához a tulajdonostársak tulajdoni hányad alapján számított többségi döntése, azért hogy a szélessávú hálózatfejlesztések egyszerűsítését és gyorsítását elősegítse. Ez a szabály eltér a Ptk.-tól a nyomós közérdekre tekintettel.

A 11. §-hoz

A 94. § új (4e) bekezdésének alkalmazása mellett továbbra is lehetőség lesz a meglévő fizikai infrastruktúra felhasználása esetén szolgalmi jog alapítására a 94/A. § alapján, ha a 94. § (4e) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn (a korlátozás mértéke nagyobb mértékű, mint meglévő fizikai infrastruktúrához kapcsolódó vezetékjog), vagy az építető igényeinek ez a megoldás megfelelőbb. Itt is szükséges volt az eljárás menetével kapcsolatos néhány pontosítás. Így annak rögzítése, hogy a szolgalmi jog alapítására irányuló kérelmet az építési engedély iránti kérelemmel együtt kell benyújtani és azt is egyértelművé kell tenni, hogy a szolgalmi jog alapításról való döntés ebben az esetben nem külön eljárásban történik, hanem az engedélyezéssel egyidejűleg és a szolgalmi jog alapításra vonatkozó döntés az építést engedélyező határozat része lesz. Ez a megoldás szintén nagyban hozzájárul az engedélyek kiadásának gyorsításához. Jelen módosítás azt is egyértelművé teszi, hogy a 94/A. § szerinti szolgalmi jog alapítása során alkalmazni kell a 95. §-nak a hivatkozott rendelkezéseit. Továbbá a vélelem tekintetében kodifikációs pontosítás történt, a vélelem megdönthető maradt, azaz ellenkező bizonyítás itt is lehetséges, minként a 94. § (4e) bekezdésben.

A 12. §-hoz

A módosítás a felsorolásban a korábbi hatályon kívül helyezések miatt szükséges szerkesztési, technikai pontosítást szolgálja.

A 13. §-hoz

A kiegészítés azt egyértelműsíti, hogy a 94. § (4e) bekezdése esetén nem jár kártalanítás, hiszen újabb korlátozás sincsen.

A 14. §-hoz

Az Eht 94. § új (4g)–(4i) bekezdéseire tekintettel szükséges szövegpontosítások.

A 15. §-hoz

Az Eht 94. § új (4g)–(4i) bekezdéseire tekintettel szükséges a 95. § (4a) bekezdés hatályon kívül helyezése. A tulajdonos elérhetetlensége vagy bizonytalansága esetén a jövőben nem kell szolgalmat alapítani, ez esetben a törvény rendezi a tulajdonosi hozzájárulást.

A 16. §-hoz

Mivel a 94. § új (4e) bekezdése szerinti esetben az elektronikus hírközlési szolgáltató a tulajdonossal nem egyezett meg az ingatlan használatáról és nem is kártalanította, eltávolítás, áthelyezés esetén nem követelheti annak a költségét, ezért szükséges a 97. § (1) bekezdésének kiegészítése.

A 17. §-hoz

A Tsz., a Vet. és a Get. vonatkozásában a befolyásszerzés mértékére és a Hivatal eljárására vonatkozó rendelkezések egységes szabályok mentén történő meghatározása vált szükségessé. Emellett technikai pontosítást tartalmaz a módosítás.

A 18. §-hoz

A Tsz. ezen módosítása rögzíti, hogy a távhőtermelő számára (tekintettel a Tsz. 18. §-ában, valamint a működési engedélyében foglalt működési kötelezettségeire) nem lehetséges a végső menedékes földgázkereskedő jogintézményének igénybevétele. Abban az esetben azonban, ha a távhőtermelő kereskedője ellehetetlenül, a távhőtermelő 7 napos türelmi időt kap arra, hogy új kereskedőt találjon, és ezt a 7 napos türelmi időt az MSZKSZ által kezelt gázkészlet terhére tudja áthidalni.

Ha a távhőtermelő a rendelkezésére álló 7 nap alatt talál új kereskedőt, akkor megmarad engedélyesnek, de az MSZKSZ által biztosított földgáz ellenértékét ki kell fizetnie. Ez ugyanakkor nem jelent túl nagy terhet a távhőkassza tekintetében, hiszen csak az árszabályozás során a távhőtermelőnél eleve elismert gázköltség referencia ára, és az MSZKSZ által biztosított gáz ára közötti különbséget képezi a távhőtermelő számára felmerülő többletköltséget.

Ha a távhőtermelő 7 napon belül nem talál új kereskedőt, akkor a távhőtermelői működési engedélye visszavonásra kerül, és egy másik társaságot fog a Hivatal kijelölni.

Ha a földgázellátását 7 nap alatt megoldani képtelen távhőtermelő működési engedélyét a Hivatal visszavonja, a kijelölt távhőtermelő engedélyes számára szintén 7 nap áll rendelkezésre, hogy a saját ellátásáról gondoskodjon (saját jogon, vagy kereskedőn keresztül). Ezen időszak alatt az MSZKSZ által biztosított gázt vehet igénybe.

Az engedélyét veszített távhőtermelő esetében az engedélyezett 7 nap alatt felhasznált, az MSZKSZ számára esetlegesen meg nem térített gáz ellenértékét a távhőárszabályozás a kijelölt engedélyes esetében ismeri el indokolt költségként, úgy, hogy a kijelölt engedélyes az ekként elismert költségösseggel az MSZKSZ felé köteles elszámolni és megfizetni a korábbi távhőtermelő által ki nem egyenlített számlát. A kijelölt engedélyes számára biztosított 7 gáznap alatt felhasználható MSZKSZ gáz ellenértékét szintén indokolt költségként ismeri el a szabályozás. Azt a helyzetet is kezeli a szabályozás, ha ugyanazon jogi személy az adott településen a távhőtermelő és a távhőszolgáltató.

A módosítás kezeli a kijelölt távhőtermelő által ideiglenesen alkalmazandó hatósági ár helyzetét, és ezzel analóg módon a távhőszolgáltatói támogatás helyzetét, ha adott esetben ez szükséges, vagy a miniszter önálló döntéséig, vagy a minisztertől a Hivatalhoz küldött javaslatkérés teljesítése és az az alapján történő hatósági ár megállapításáig. A módosítási javaslat ezen kívül az MSZKSZ földgáz visszatöltési kötelezettségét is rögzíti.

A 19. §-hoz

A távhőtermelők a földgázbeszerzési szerződéseiket jelenleg adott év július 1-ig kötelesek megkötni, és azokat a Hivatal felé megküldeni. A Hivatal a távhőszolgáltatóknak értesített távhő hatósági áaira vonatkozó javaslatát minden év augusztus 31-ig köteles a miniszternek megküldeni. A gyakorlati tapasztalatok alapján indokolt az ár-előkészítés szempontjából döntő jelentőségű költségösszeg alapos szakmai elemzése érdekében egy szélesebb időablak bevezetése.

A 20. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

A 21. §-hoz

Fogalmi pontosítások.

A Vet. jelenlegi erőművi névleges teljesítőképesség definíciója a generátort tartalmazó erőművekre vonatkozik. A naperőművek elterjedésével növekszik az inverteres erőművek száma, ezért indokolt a definíció kiegészítése, pontosítása. Új, informatikával kapcsolatos definíciók bevezetése annak érdekében, hogy a szétválasztási szabályok pontosítása megtörténhessen az átviteli rendszerirányító esetében. Az Európai Unió Tiszta Energia Csomagjának

átültetésével újabb villamos energia ipari szereplők jelennek meg a hazai villamos energia rendszerben is, erre tekintettel szükséges, hogy ezen új jogalanyok is a Vet. hatálya alá tartozzanak. A Vet. kiegészítése a távlelívható fogyasztásmérő fogalmával, valamint ehhez kapcsolódóan a hálózatzüzemeltetési adat és az okosmérő fogalmának pontosítása a jogalkalmazás elősegítése érdekében.

A 22. §-hoz

A kiegészítést a hálózatzfejlesztési terv összeállításában részt vevő iparági bizottság létrejötté indokolja.

A 23. §-hoz

Indokoltá vált az előírt árszabások jellegének pontosítása, valamint az egyetemes szolgáltatás keretében alkalmazott „árszabás” fogalom mellett a versenypiacon alkalmazott „ajánlat” fogalom feltüntetése.

A 24. §-hoz

A módosítás célja, hogy összhangba hozza a Vet. szabályait a Get. felhasználókkal történő kapcsolattartásra és a tájékoztatásra vonatkozó szabályaival.

A 25. §-hoz

A módosítási lehetővé teszi, hogy az ügyfélszolgálati irodákban a tájékoztató anyagok hozzáférhetősége kizárólag az ügyfélszolgálati irodában elérhető elektronikus eszköz útján is megtörténhessen.

A 26–27. §-hoz

A módosítás a hatályos törvényi rendelkezés egyértelműsítését szolgálja, lehetővé teszi azt, hogy a felhasználón kívül, a még felhasználói státusszal nem rendelkező igénybejelentő is élhessen az elektronikus kapcsolattartás lehetőségével. A kapcsolattartási szabályok ezen kiegészítésével az igénybejelentés és az azzal kapcsolatos egyeztetési folyamat során az írásbeliség követelményének elektronikus úton való teljesítésére ad lehetőséget a törvényi szabályozás.

Az egyetemes szolgáltatási szerződések és egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók hálózathasználati/villamosenergia-vásárlási szerződései esetében tapasztalat, hogy a felhasználók többszöri felszólítás ellenére is sok esetben nem küldik vissza a szerződéseiket. Tekintettel arra, hogy az ilyen esetekben alkalmazható kikapcsolást az engedélyesek aránytalanul súlyos következménynek tartják, így az nem kerül alkalmazásra, ezért sok esetben a szerződések írásba foglalása elmarad. A javasolt módosítás ezen esetekben lehetővé teszi a szerződés ráutaló magatartással történő létrejöttét, illetve azt, hogy az írásbeli szerződés hiányára jogvita esetén a felróható fél ne hivatkozhasson.

A 28. §-hoz

Az ACER által jóváhagyott módszertanok kötelező jelleggel a nemzetközi üzemi és kereskedelmi szabályzat részévé válnak. A Hivatal külön eljárás keretében történő jóváhagyása ebben az esetben felesleges adminisztratív teher, mind az ügyfél, mind az eljáró hatóság számára.

A 29. §-hoz

A Hivatal hatósági tevékenysége során szerzett gyakorlati tapasztalata alapján az ellátásbiztonságot és jogbiztonságot, az engedélyes társaságot érintő döntési folyamatok kiszámíthatóságát erősítő módosítás szükséges, amelyekre tekintettel az engedélyesekben történő befolyásszerzés kapcsán a tudomásulvétel jogintézménye a nyilvánosan működő részvénytársasági formában működő engedélyesek esetén marad meg. A tudomásulvétel esetkörének szűkítésével párhuzamosan a módosítás bővíti azoknak az eseteknek a körét, amikor a Hivatal előzetes hozzájárulását kell kérni a befolyásszerzés adott mértékének elérése vagy meghaladásakor. A befolyásszerzés százalékos mértékét az energetikai törvények egységesen határozzák meg.

A módosítás egyes engedélytípusok esetén – csökkentve az adminisztrációs terheket – a befolyásszerző részére nem előzetes hozzájárulás iránti kérelem benyújtását, hanem csupán tájékoztatási kötelezettséget ír elő.

Ha azonban az érintett engedélyes a Vet., Get. vagy Tszt. szerinti olyan engedéllyel is rendelkezik, amely alapján a befolyásszerzéshez a Hivatal előzetes hozzájárulása szükséges, akkor a befolyásszerző mentesül az e bekezdés szerinti külön tájékoztató megküldése alól is, tekintettel arra, hogy a befolyásszerzés már az előzetes hozzájárulás iránti kérelem benyújtásakor ismertté válik a Hivatal számára.

A 30. §-hoz

Az egyes energetikai és hulladékgazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi II. törvénnyel összefüggésben, az utólagos tudomásulvétel eseteinek szűkítése miatt szükséges a jogszabályi hivatkozások pontosítása.

A 31. §-hoz

A szétválasztási szabályok informatikával kapcsolatos szabályainak pontosítása annak érdekében, hogy az átviteli rendszerirányító esetében a villamosenergia-ipari vállalkozástól független működés egyértelműen biztosított legyen.

A 32. §-hoz

A javaslat a villamosmű (közcélú hálózat) létesítési engedély megvalósítási határidejének módosítását tartalmazza, tekintettel a környezetvédelmi engedéllyel való jogharmonizációra. Tartalmazza továbbá a hosszabbítási lehetőség általánossá tételét is.

A 33. §-hoz

A Vet. előírása szerint közcélú hálózat nyomvonalát minden esetben úgy kell kijelölni, hogy az közterületen haladjon, a lehető legkisebb mértékben érintsen termőföldet vagy egyéb nem köztulajdonban lévő ingatlant. Javasolt a Vet. vonatkozó nyomvonal kijelölési előírását kizárólag a települések belterületén vezetett közcélú hálózatra korlátozni, ahol ez az alapvető körülmény a közúthálózat mentén meg tud valósulni. Tekintettel arra, hogy a külterületen haladó és szükségszerűen hosszabb nyomvonalú távvezetékek esetén ez indokolatlan korlátokat eredményezhet a nyomvonal kijelölése során, indokolt ezen rendelkezés alkalmazásának mellőzése külterület esetén. A javaslat a vezetékjogi engedélyezési eljárásban egy speciális, beruházó kérelmére történő felfüggesztést tesz lehetővé.

A villamosmű építésénél a tulajdonosi hozzájárulások, megállapodások vonatkozásában a fejlesztések közérdekűségére tekintettel, speciális szabályok kerülnek lefektetésre: a módosuló szabályozás a közös tulajdonban álló ingatlan esetében – polgári jogban általánosan alkalmazott egyhangú döntés helyett – az érintett személyek tulajdoni hányad alapján számított többségi döntését írja elő, és meghatározza azokat az eseteket, amikor a hozzájárulás kérése közlésének lehetetlenülésére, meghiúsulására tekintettel a tulajdonostárs hozzájárulását megadottnak kell tekinteni. Ez a szabály eltér a Ptk.-tól a nyomós közérdekre tekintettel. A közös tulajdonban álló ingatlan esetében így megszűnnek a polgári jogi rendezés előtt fennálló tulajdonjogi és közérdekű használati jogi akadályok. Továbbá megoldódik az a helyzet, amikor a tulajdonosi hozzájárulás, megállapodás beszerzése a közlés lehetetlenülése, az együttműködés hiánya miatt nem valósítható meg. A javaslat a beruházások gyorsítását segíti elő azzal, hogy a beruházó az ingatlanhoz fűződő polgári jogi kérdéseket rövid időn belül képes lesz rendezni.

A 34. §-hoz

A villamos távvezetékek biztonsági övezetén kívüli fák elsősorban a kidőlésükkel okoznak komoly üzemzavarokat az áramszolgáltatásban. Az ilyenkor elszakadt vezetékek, kidőlt oszlopok jelentős számú ügyfelet érintő és hosszan tartó üzemzavart eredményeznek. A módosítással lehetővé válik a biztonsági övezet környezetében lévő növényzet kezelése annak érdekében, hogy a fák kidőlésük esetén se tegyenek kárt a távvezetékben, oszlopokban, illetve okozzanak villamos energiaellátási problémákat, ezáltal érzékelhető javulás érhető el a szolgáltatás biztonságában.

A 35. §-hoz

A módosítás rendelkezik arról, hogy a megállapodással létrejövő vezetékgig ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzetését a hálózati engedélyesnek kell kezdeményeznie, továbbá, hogy a vezetékgig annak bejegyzése előtt is gyakorolható.

A 36. §-hoz

Az idegen ingatlant terhelő használati jog esetében – a villamosmő építésénél bevezetett szabályozással összhangban, a fejlesztések közérdekűségére tekintettel – a tulajdonosi hozzájárulások, megállapodások vonatkozásában speciális szabályok kerülnek lefektetésre: a módosuló szabályozás a közös tulajdonban álló ingatlan esetében – a polgári jogban általánosan alkalmazott egyhangú döntés helyett – az érintett személyek tulajdoni hányad alapján számított többségi döntését írja elő, és meghatározza azokat az eseteket, amikor a hozzájárulás kérése közlésének lehetetlenülésére, meghíúsulására tekintettel a tulajdonostárs hozzájárulását megadottnak kell tekinteni. Ez a szabály eltér a Ptk.-tól a nyomós közérdekre tekintettel. A közös tulajdonban álló ingatlan esetében így megszűnnek a polgári jogi rendezés előtt fennálló tulajdonjogi és közérdekű használati jogi akadályok. Továbbá megoldódik az a helyzetet, amikor a tulajdonosi hozzájárulás, megállapodás beszerzése a közlés lehetetlenülése, az együttműködés hiánya miatt nem valósítható meg. A javaslat a beruházások gyorsítását segíti elő azzal, hogy a beruházó az ingatlanhoz fűződő polgári jogi kérdéseket rövid időn belül képes lesz rendezni.

A 37. §-hoz

A módosítás révén lehetővé válik, hogy a közcélú hálózat, termelői vezetékgig, közvetlen vezetékgig, az ideiglenes vezetékgig, az átalakító- és kapcsolóberendezés üzemeltetője a biztonsági övezetben lévő növényzetet, annak ágait, gyökereit jogszerűen eltávolíthassa.

A 38. §-hoz

A villamos távvezetékek biztonsági övezetén kívüli fák elsősorban a kidőlésükkel okoznak komoly üzemzavarokat az áramszolgáltatásban. Az ilyenkor elszakadt vezetékek, kidőlt oszlopok jelentős számú ügyfelet érintő és hosszan tartó üzemzavart eredményeznek. A javaslattal lehetővé válik a biztonsági övezet környezetében lévő növényzet kezelése annak érdekében, hogy a fák kidőlésük esetén se tegyenek kárt a távvezetékekben, oszlopokban, illetve okozzanak villamos energiaellátási problémákat, ezáltal érzékelhető javulás érhető el a szolgáltatás biztonságában. A módosítás meghatározza az érintettek biztonsági övezettel összefüggő jogait és kötelezettségeit, illetve alapvető eljárás szabályait.

A 39. §-hoz

Az energiapolitika alakításához, az energetikai területen végbemenő folyamatok elemzéséhez naprakész adatokra van szüksége az energiapolitikáért felelős miniszternek, illetve a Hivatalnak. A rendelkezés biztosítja, hogy az érintettek a szükséges adatokhoz hozzájussanak.

A 40. §-hoz

A módosítás a Vet. kötelező adatkezelést előíró rendelkezéseinek az adatvédelmi jogszabályokkal való összhangja érdekében és az időközbeni változásokra tekintettel pontosítja, továbbá és bővíti az adatkezelési célokat. Ezen túlmenően a kötelező adatkezeléshez szükséges további jogszabályi rendelkezések is meghatározásra kerülnek.

A 41. §-hoz

A hatályos szabályozás példálózó jelleggel tartalmaz felsorolást a kapacitás felosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2015. július 25-i (EU) 2015/1222 bizottsági rendeletben megállapított feladatokból. Tekintettel arra, hogy a tárgykört már több különböző bizottsági rendelet és egyéb uniós jogai aktus szabályozza, a felsorolás helyett célszerűbb egy általánosabb jellegű megfogalmazást alkalmazni.

A 42. §-hoz

A hatályos szabályozásban szereplő „közhírré tétel” a hatóság döntésének az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 89. §-a szerinti közlési módok egyike. A hatóság döntésének közhírré tétele – többek között – azokra az esetekre vonatkozik, amikor ügyfelek köre pontosan nem megállapítható, amelyet személyek széles vagy pontosan meg nem határozható köre számára életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése érdekében hoztak. A Hivatal a döntéseit az ügyfeleivel az Ákr. 85. §-a szerinti általános közlési szabályok szerint hivatalos iratként vagy az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben meghatározott elektronikus úton kézbesíti. A Hivatal a határozatait nem teszi közhírré, a honlapján csupán tájékoztató jelleggel közzéteszi. A közzétételhez nem fűződnek a kézbesítéshez kapcsolódó jogkövetkezmények, ezért szükséges a Vet. erre vonatkozó szabályának pontosítása.

A 43. §-hoz

Átmeneti szabályok Vet.-et érintő szabályok változására tekintettel.

A 44. §-hoz

Szövegcsere módosítások, melyből kiemelendő a távhőtámogatási kassza forrásául szolgáló kapcsolt termelészervezet-átalakítás támogatás növelése szükséges a távhőtámogatási kassza likviditásának garantálását szolgáló módosítás.

A 45. §-hoz

A Get. módosítása az Üzemi és Kereskedelmi Szabályzat (a továbbiakban: ÜKSZ) és az Adatcsere Szabályzat különválasztása érdekében. Az Adatcsere Szabályzat definíciója jogszabályi szinten szükséges.

Új informatikával kapcsolatos definíciók bevezetése szükséges annak érdekében, hogy a szétválasztási szabályok pontosítása megtörténhessen a szállítási rendszerüzemeltető esetében.

A 46. §-hoz

Technikai jellegű javaslat az áttekinthetőség érdekében, továbbá az ÜKSZ és az Adatcsere Szabályzat különválasztásához szükséges módosítás. A földgázelosztó rendszeren már nincs nominálás.

A 47. §-hoz

Az adatcsere kötelező alkalmazásával kapcsolatos szabályok pontosítása, így különösen a korlátozott földgázkereskedőre vonatkozó kivétel szabály szerepeltetése, a saját jogon eljáró felhasználó és földgáztermelő kivétele, mivel eleve nem is esik a kötelezés szabálya alá, továbbá a (4) bekezdés törlése a Get. 132. § (27) bekezdésében foglaltakra tekintettel.

A 48. §-hoz

Az ÜKSZ és az Adatcsere Szabályzat különválasztásához szükséges módosítás.

A 49. §-hoz

A korlátozott földgázkereskedőre és a külföldi kereskedőre vonatkozó szabályozás pontosítása a Get. Vhr.-ben leírtak szerint, továbbá annak egyértelműsítése, hogy a székhelyen kívül pl.: fióktelepként más EU tagállamban vagy EGT-ben részes tagállamban is folytathat tevékenységet a kérelmező.

Az 50. §-hoz

Az egyes kapcsolattartási formák (írásbeli és szóbeli) egyértelmű elhatárolása a kapcsolattartás csatornáitól (pl. postai út, elektronikus út), valamint a duplikált szabályozás törlése. A rendelkezés lehetőséget biztosít továbbá az ügyfélszolgálati irodák számának meghatározásakor a kihasználtság figyelembevételére.

Az 51. §-hoz

A módosítás a hatályos törvényi rendelkezés egyértelműsítését szolgálja, kimondva többek között, hogy a rendelkezés az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény által nem szabályozott esetekre vonatkozik, illetve lehetővé teszi azt, hogy a felhasználó – ideértve természetesen a felhasználói státusszal nem rendelkező ügyfeleket – formakényszer nélkül élhessen az elektronikus kapcsolattartás lehetőségével. A kapcsolattartási szabályok ezen kiegészítésével az igénybejelentés és az azzal kapcsolatos egyeztetési folyamat során az írásbeliség követelményének elektronikus úton való teljesítésére ad lehetőséget a törvényi szabályozás.

Az írásbeliség formai követelményeinek és alakiségének módosítása, továbbá az írásbeliség fogalmának a Ptk. és a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény szabályaihoz történő igazítása, valamint az írásbeli szerződés hiányának kezelése. A módosítás lehetővé teszi, hogy a jogszabály fogadja el a szerződés ráutaló magatartással történő létrejöttét, illetve az írásbeli szerződés hiányára jogvita esetén a felróható fél ne hivatkozhasson.

A módosítás lehetővé teszi, hogy az ügyfélszolgálati irodákban a tájékoztató anyagok hozzáférhetősége kizárólag az ügyfélszolgálati irodában elérhető elektronikus eszköz útján is megtörténhessen. (Ez elméletileg a hatályos jogi szabályozás alapján is lehetséges, lévén a jogszabály nem nevesíti a felhasználók részére történő hozzáférhetőség fogalmát. A jogszabályi pontosítás az egységes értelmezhetőség miatt indokolt.)

Az 52. §-hoz

Az engedély megtagadásának lehetősége arra az esetre, ha a kérelmező hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú dokumentumot terjeszt elő, amelynek az illetékes hatóság általi vizsgálatáig az eljárás felfüggesztésre kerülne.

Az 53. §-hoz

A szétválasztási szabályok informatikával kapcsolatos szabályainak pontosítása annak érdekében, hogy a szállítási rendszerüzemeltető esetében a földgázipari vállalkozástól független működés egyértelműen biztosított legyen.

Az 54. §-hoz

A Hivatal hatósági tevékenysége során szerzett gyakorlati tapasztalata alapján az ellátásbiztonságot és jogbiztonságot, az engedélyes társaságot érintő döntési folyamatok kiszámíthatóságát erősítő módosítás szükséges, amelyekre tekintettel az engedélyesekben történő befolyásszerzés kapcsán a tudomásulvétel jogintézménye a nyilvánosan működő részvénytársasági formában működő engedélyesek esetén marad meg. A módosítás meghatározza azoknak az eseteknek a körét, amikor a Hivatal előzetes hozzájárulását kell kérni a befolyásszerzés adott mértékének elérése vagy meghaladásakor. A befolyásszerzés mértéke kapcsán az egyes energetikai törvények egységesen határozzák meg a százalékarányokat.

A módosítás egyes engedélytípusok esetén – csökkentve adminisztrációs terheit – a befolyásszerző részére nem előzetes hozzájárulás iránti kérelem benyújtását, hanem csupán tájékoztatási kötelezettséget ír elő. Eszerint a külföldi székhelyű földgázkereskedő és korlátozott kereskedő, valamint a jelzett többi engedélyesnél a Hivatal felügyeleti feladatainak ellátásához elegendő az utólagos tájékoztatás az esemény bekövetkezéséről, ezért e szereplők esetén nem szükséges a befolyásszerzést hivatali előzetes hozzájáruláshoz kötni. Ha azonban az érintett engedélyes a Vet., Get. vagy Tszt. szerinti olyan engedéllyel is rendelkezik, amely alapján a befolyásszerzéshez a Hivatal előzetes hozzájárulása szükséges, akkor a befolyásszerző mentesül az e bekezdés szerinti külön tájékoztató megküldése alól is, tekintettel arra, hogy befolyásszerzés már az előzetes hozzájárulás iránti kérelem benyújtásakor ismertté válik a Hivatal számára.

További pontosítás a jogszabályi hivatkozásokra vonatkozóan az utólagos tudomásulvétel eseteinek szűkítése miatt szükséges.

Az 55. §-hoz

Adatkezelési felhatalmazás biztosítása indokolt annak érdekében, hogy átadott kapacitáslekötési jogból származó fennálló tartozás esetén a kapacitáslekötési jog visszaszármaztatásának elősegítése érdekében a kereskedő jogosult

legyen tájékoztatást adni a fennálló tartozásról a tulajdonosnak és ezzel kapcsolatban kezelhesse a tulajdonos adatait.

Az 56. §-hoz

A Hivatal határozatainak közzétételére vonatkozó kötelezettség pontosítása.

Az 57. §-hoz

A távhőtermelőknek a földgáz végső menedékes rendszerből való leválasztása érdekében szükséges módosítás.

Az Adatcsere Szabályzattal kapcsolatos hiányzó rendelkezés pótlása, amely rendezi az Adatcsere Szabályzat és az ÜKSZ különválását, továbbá az Adatcsere Szabályzat első benyújtásának határidejét.

Az 58. §-hoz

Az egyetemes szolgáltatásban történő ellátáshoz kapcsolódó költségek a kapacitáslekötés vonatkozásában csökkenthetők, az utóbbi években ugyanis széles körben elterjedt a piacon a rövidtávú kapacitástermékek használata, és ezzel a kapacitásköltségek optimalizálása. A szabályozás módosítása az éves kapacitás helyett, illetve mellett rövidtávú kapacitások lekötését is lehetővé teszi, amellyel jelentősen csökkenteni a kapacitás-lekötés költségét.

Az 59. §-hoz

Átmeneti rendelkezés.

A 60. §-hoz

Szövegcsérés szövegpontosítások, melyből kiemelendő, hogy a Get. 104/B. § (4a) bekezdésének technikai pontosítása, azzal a céllal, hogy a normaszöveg egységesítése megtörténhessen, ugyanis a Get. más §-aiban az „árkedvezmények, szorzók és szezonális faktorok” kifejezés jelenik meg.

A 61. §-hoz

Hatályon kívül helyezések például a Get. 129/A. § (3) bekezdésével való összhang biztosítása miatt.

A 62. §-hoz

A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) jelenleg hatályos 16. § (2) bekezdés c) pontja értelmében „ha az iparbiztonsági ellenőrzés nem állapított meg kockázati tényezőt, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet a gazdálkodó szervezet részére a Projekttörvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet esetében telephely biztonsági tanúsítványt vagy egyszerűsített telephely biztonsági tanúsítványt ad ki”. Mivel mind a telephely biztonsági tanúsítvány, mind az egyszerűsített biztonsági tanúsítvány „önálló” jogintézmények, amelyek beszerzése „Bizalmas!” vagy annál nagyobb minősítési szintű adatok esetében egyébként is kötelezőek a gazdálkodó szervezetekre, célszerű e tanúsítványok beszerzése mellett – a „kettős ellenőrzés jegyében” – annak előírása, hogy a gazdálkodó szervezet kérje Vbt. szerinti jegyzékre való felvételét. Ez egyrészt a Mavtv. előbb hivatkozott rendelkezésének hatályon kívül helyezését, másrészt a Projekttörvénynek a törvényjavaslat szerinti módosítását igényli.

A 63. §-hoz

A víziközmű ágazatban bevezetésre kerül – a földgáz ipari és a villamos energia ipari területen már alkalmazott – azon rendelkezés, amely szerint a felhasználók kizárólag akkor kezdeményezhetnek a Hivatalnál panaszjárást, ha azt megelőzően igazoltan a szolgáltatóhoz fordultak, ügyük rendezése érdekében. A rendelkezés biztosítja, hogy a felhasználó – indokoltan – a szolgáltató panasszal kapcsolatos álláspontjának ismeretében forduljon a Hivatalhoz. Emellett meghatározásra kerül – ugyancsak hasonlóan a többi ágazathoz – a Hivatalnál kezdeményezhető panasz eljárás felhasználói érdekeket figyelembe vevő méltányos időbeli rendelkezése.

A 64. §-hoz

Az ellátásbiztonság fokozása, az önkormányzati feladatok ellátásának optimális megszervezése, illetve az állam és az önkormányzatok közötti együttműködés lehetőségeinek bővítése érdekében indokolt, hogy a víziközmű-szolgáltatás mint önkormányzati közfeladat állam részére történő átadásának a lehetősége biztosított legyen. Mivel a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdés 21. pontja szerint a víziközmű-szolgáltatás megszervezésének kötelezettsége egészen addig az önkormányzat feladata, amíg az ellátásért való felelőssége fennáll, a közfeladat állam részére történő átadásának előfeltétele, hogy az önkormányzat az ellátásért való felelősség alól mentesülhessen.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) vonatkozó rendelkezései alapján az önkormányzat ellátási felelőssége a közigazgatási területén lévő felhasználási helyek és az azokat közvetlenül ellátó víziközmű-elemek vonatkozásában áll fenn, azaz egy, az önkormányzat döntésétől függetlenül fennálló területi elven alapszik. A területi elvtől való eltérés érdekében – igazodva ahhoz, hogy az állam ellátásért való felelőssége az állam tulajdonában lévő víziközmű-rendszerekről ellátott felhasználási helyek tekintetében áll fenn (tulajdoni elv) – a törvényjavaslat az ellátásért való felelősség alóli mentesülést a víziközmű-szolgáltatás mint közfeladat ellátásának alapját képező víziközmű-vagyon állam részére történő önkéntes átruházása esetén tenné lehetővé az önkormányzat számára.

A 65. §-hoz

A Vksztv. jelenleg hatályos 5/H. § (2) bekezdése alapján a víziközmű-vagyon tulajdonjogát az ellátásért felelősök (önkormányzat, állam) egymás között térítésmentesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéssel ruházhatják át, azonban az ellátásbiztonsági szempontokra és a víziközmű-közfeladatrendszer fenntarthatóságának biztosítása érdekében az önkormányzatok ellátási felelőssége helyett indokolt előtérbe helyezni az állam ellátásért való felelősségét. Ennek megfelelően a törvényjavaslat szerinti módosítás az önkormányzati tulajdonban álló víziközmű-rendszerek (ideértve a rendszerfüggetlen víziközmű-elemeket is) tulajdonjogának átruházását kizárólag az állam mint ellátásért felelős részére tenné lehetővé az állam képviseletében eljáró szervezettel kötött megállapodás alapján – a vonatkozó jogszabályokkal összhangban – nyilvántartási értéken történő átvezetéssel, térítésmentesen.

A javaslat alapján mind a kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló víziközmű-rendszerek, mind az állammal közös tulajdonban álló víziközmű-rendszerek átadásának lehetősége biztosítottá válik. Amennyiben az érintett víziközmű-rendszeren több ellátásért felelős rendelkezik tulajdonnal, a víziközmű-rendszer tulajdonjogának átadására csak az érintettek egyhangú döntése alapján kerülhet sor.

Az önkormányzati tulajdonú víziközmű-vagyon átadásához kapcsolódóan indokolt azon rendszerfüggetlen víziközmű-elemek, illetve a víziközművek biztonságos működtetéséhez szükséges működtető vagyon-elemek tulajdonjogi helyzetét is kezelni, amelyek a víziközmű-szolgáltató tulajdonában állnak. Ennek célja annak lehetővé tétele, hogy a víziközmű-szolgáltató számára lehetőség legyen az adott esetben hasznosítási cél nélkül maradó vagyon átadására.

A víziközmű-vagyon átadásához kapcsolódóan a javaslat a víziközmű-fejlesztésére fel nem használt források átszállásával és az érintett üzemeltetési jogviszony megszűnésével összefüggő szabályokat is rögzíti. Utóbbiak közül kiemelten fontos és az új ellátásért felelős kötelezettsége, hogy az új üzemeltetési jogviszony létrehozására csak a szolgáltatás folyamatosságának biztosítása mellett kerülhet sor anélkül, hogy a közérdekű üzemeltető kijelölésére szükség lenne.

A gyakorlati tapasztalatok alapján az üzemeltetési szerződés megszűnése kapcsán a felhasználók adatainak átadásával kapcsolatos rendelkezések egyértelmű megfogalmazására is szükséges annak érdekében, hogy a szolgáltató váltás zökkenőmentesen és a felhasználók érdekeinek szem előtt tartásával, indokolatlan adminisztratív terhek nélkül valósulhasson meg.

A Vksztv. jelenleg hatályos szabályaiból és a közbeszerzési szabályokból következően az ellátásért felelős önkormányzat tulajdonosi részesedéssel rendelkezik abban a víziközmű-szolgáltató társaságban, amellyel bérleti-üzemeltetési jogviszonyban áll. Mivel az ellátásért való felelősség átadását és a víziközmű-vagyon átruházását követően az önkormányzat nem lesz érdekelt a víziközmű-szolgáltató társaság működésének biztosításában, és így tulajdonának fenntartásában, szükséges lehetővé tenni, hogy az önkormányzat a közfeladat ellátását közvetlenül

szolgáltató és ahhoz szükséges vagyonelemek mellett a társasági részesedését is térítésmentesen átruházhatta az államra.

A 66. §-hoz

Összhangban a Vksztv. 5/H. §-ának módosításával indokolt a Nemzeti Vízművek Zártkörűen Működő Részvénytársaság tulajdonosi joggyakorlásának a kiterjesztése azokra a működtető vagyonelemekre és rendszerfüggetlen víziközmű-elemekre, amelyek tulajdonjoga az állam számára átruházásra kerül. Ezen tulajdon átruházásra irányuló ügyletek során az állam részéről a Nemzeti Vízművek Zártkörűen Működő Részvénytársaság jár el, figyelemmel az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 17. § e) pontjára.

A 67. §-hoz

2020. június 5-én megjelent a víz újrafelhasználásra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló 2020. május 25-i (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelet, melynek jogi végrehajtása keretében a hazai szabályozás felülvizsgálata mellett, a tagállami hatáskörbe utalt feladatok kidolgozásával a jogszabály-módosítások és kiegészítések elvégzése szükséges. Ennek részeként lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztítási műveletekre és a települési szennyvíz visszaszűrésére irányuló műveletekre ugyanazon a fizikai helyszínen kerüljön sor, ugyanazon létesítmény vagy különböző, egymástól különálló létesítmények igénybevétele. Emellett lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztító telep és a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője ugyanaz a szereplő legyen. Ez a feltételt teljesíti a módosítás.

A 68. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

A 69. §-hoz

Szövegcsérés pontosítás, mely egyebek mellett biztosítja, hogy a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek tulajdonában álló ingatlanok a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás fizetésének kötelezettsége alól mentesítést kapnak.

A 70. §-hoz

A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosítását indokolja, hogy az elosztói engedélyes társaságok számszaki adatait áttekintve megállapítható, hogy a társaságok között földgáz esetén több mint ötszörös, villamos energia esetén közel két és félszeres különbség van az egyes társaságok adott vezetékhosszra vetített forgalmazott energiamennyisége tekintetében (energiamennyiség/km). A forgalmazott energiamennyiség összefüggésben áll az adott vezetékhosszon ellátott fogyasztók számával is.

Mindkét ágazat esetében jellemző ugyanakkor, hogy az egyes energetikai célcsoportok az elérhető fogyasztót már nemcsak mint földgázt vagy villamos energiát vételező felhasználót, hanem mint ügyfelet azonosítanak. Így az ügyfelek részére egyéb energetikai vonatkozású termékeket és szolgáltatásokat alakítanak ki és értékesítenek, mint például napelemes rendszerek telepítése, hűtés-fűtés korszerűsítés, elektromobilitással kapcsolatos ajánlatok vagy egyéb, értéknövelt szolgáltatások. Az utóbbi időszak tapasztalata szerint a nagyobb ügyfélelérés, az egyes energetikai társaságcsoportok termékfejlesztései eredményeképpen potenciálisan nagyobb realizálható eredményt is jelent. Ez pedig alátámasztja annak szükségét, hogy a közművezeték adó engedélyeseket terhelő összege igazodjon az elért fogyasztók vagy az elosztóvezetéken átadott villamos energia és földgáz mennyiségéhez.

A javasolt új rendszer a meghatározott hányadoshoz – azaz a felhasználóknak a megelőző évben átadott, MWh-ban kifejezett energia mennyiségének és az adóalapot képező közművezeték nyomvonalra egész kilométerre kerekített hosszának a hányadosához – kapcsolt sávokra eltérő adóztatási módszertan került kialakításra.

A 71. §-hoz

A Ht. módosításának célja megakadályozni, hogy a természetes személy tulajdonában, használatában lévő ingatlanon jelentős mennyiségű hulladék kerüljön gyűjtésre, tárolásra. A szabályozás célja, hogy – összhangban a fémhulladék tárolására vonatkozó szabályozással – megelőzze a hulladékok indokolatlan felhalmozását, elkerülje a környezet veszélyeztetését, szennyezését és közvetve csökkentse a lakossági illegális hulladékégetés

mértékét. Az ügyintézési határidő a tényállás megállapításának várható nehézségei miatt került kilencven napban megállapításra.

A 72. §-hoz

Az (1) bekezdés: hulladékgazdálkodási intézményi résztevékenység fogalmának változása miatt szükséges egyszerűsítő megfogalmazás. Indokolt a törvényben előírt megtérítés szabályainak hatályon kívül helyezése. A (2) bekezdés: a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztevékenység és a hulladékgazdálkodási intézményi résztevékenység általános gazdasági érdekű szolgáltatás jellegét hangsúlyozó rendelkezés. A (3) bekezdés: a hulladékgazdálkodási intézményi résztevékenység bevételeire vonatkozó rendelkezések illetve a gyártók által fizetendő pénzügyi hozzájárulás meghatározásának pontosítása.

A 73. §-hoz

A módosítások annak érdekében történnek, hogy az Országos Hulladékgazdálkodási Terv (a továbbiakban: OHT) jogszabályi formában legyen kihirdethető. Az OHT 2023. január 1-től hatályos kormányrendeleti szintű kihirdetése az Országos Hulladékgazdálkodási Közszolgáltatási Terv miniszteri rendeleti szintű kihirdetési kötelezettségével és a felülvizsgálati kötelezettség szigorításával van összefüggésben. Az OHT 7 évre készül az Európai Unió költségvetési időszakával megegyezően. A következő európai uniós költségvetési ciklusban feljogosító feltételek kerülnek bevezetésre. Az OHT aktuális tétele érdekében két évenkénti felülvizsgálat indokolt, tekintettel a hulladék mennyiségében és összetételében, valamint a kapcsolódó infrastruktúrában bekövetkező változásokra.

A 74. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi, hogy – a víziközmű-szolgáltatás, a villamos energia és a földgáz szolgáltatás mellett – a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevétele esetén a természetes személy ingatlanhasználóra érvényes kedvezményes közszolgáltatási díj megilleti a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség ingatlanában életvitel szerűen tartózkodó, egyház alkalmazásában álló természetes személyt.

A 75. §-hoz

A szerződéses jogviszonyok korábban bevezetett jóváhagyási jogkörén felül a miniszter az átmeneti időszakban csak akkor tudja fenntartani a jelenlegi hulladékgazdálkodási közszolgáltatási kapacitásokat vagy elősegíteni a koncessziós modellre történő átállást, ha a közszolgáltatás ellátásában résztvevő gazdasági társaságoknál felmerülő cégjogi változásokra is hatással bír. Erre tekintettel került sor az ilyen változásokkal kapcsolatban a miniszteri jóváhagyás intézményének bevezetésére. Másrészt a módosítás az átmeneti időszakban a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásba bevont vagyonelemeket érintő szerződések jóváhagyásával összefüggő miniszteri jogkör pontosítását is szolgálja a gyakorlati alkalmazhatóság érdekében.

A 76. §-hoz

Jogharmonizációs klauzula kiegészítése.

A 77. §-hoz

Jogtechnikai célú szövegcsere módosítások, melyek közül kiemelendő, hogy a hulladékgazdálkodási intézményi résztevékenység definíciója pontosításra kerül, tekintettel arra, hogy a gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó szabályok a Hulladék Keretirányelv előírásainak megfelelően kerülnek majd kialakításra. Ennek keretében a jelenleg a termékdíjas rendszerbe tartozó, gyártói felelősségi szabályokkal érintett hulladékok egyértelműen átkerülnek a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó termékek hulladékainak körébe, tehát a termékdíjas termékek hulladékai nem tartoznak majd az uniós hulladékgazdálkodási kötelezettséggel terhelt, az állami hulladékgazdálkodási közfeladat körébe bevonandó hulladékok körébe. A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer részletszabályai esetében az átváltási határidő 2023. január 5., tehát a termékdíjas szabályozás a koncessziós rendszer indulását megelőzően átalakításra kerül és a termékdíj átalakul keresletbefolyásoló intézkedéssé a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszertől függetlenül.

A 78. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések. A hatályon kívül helyeződik a közszolgáltatói feladatellátás ellenértéke megtérítési szabálya, valamint az önkormányzatok hulladékgazdálkodási közszolgáltatást érintő szabályok meghatározására vonatkozó felhatalmazása a koncessziós rendszer 2023. július 1-jei indulásával összefüggésben.

Továbbá, hogy a koncessziós társaságnak lehetősége legyen a hatékony feladatellátás érdekében a feladatellátásához szükséges meglévő hulladékgazdálkodási eszközök üzemeltetéséről az eszközök tulajdonosaival tárgyalás során reális – a piaci viszonyoknak megfelelő üzemeltetési díj ellenében – megállapodni nem indokolt, hogy egyes vagyonelemek vonatkozásában az üzemeltetői jogosultság a törvény erejénél fogva jöjjön létre, ezért kivezetésre kerül az erre vonatkozó korábbi szabályozás.

A 79. §-hoz

A módosítás kiegészíti azon esetköröket, amelyek bekövetkeztekor a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény szerinti figyelmeztetés szankciója nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy az adott jogszabálysértések esetén a fokozatosság elve nem érvényesíthető, és az adott jogszabályszegésekkel szemben nem arányos a figyelmeztetés szankció alkalmazása. Ez a szabályozási megoldás más törvényekben is ismert (pl. a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény).

A 80–82. §-hoz

A Projekttörvény és a Vbt. szóhasználatának harmonizálására irányuló módosítás, valamint átmeneti rendelkezés a már megkötött szerződésekre vonatkozóan.

A 83–84. §-hoz

A Vbt. 116. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze értelmében a beszerzési eljárásban ajánlattevőként, részvételre jelentkezőként, alvállalkozóként vagy kiemelt alvállalkozóként és egyéb közreműködőként kizárólag a jegyzéken szereplő gazdasági szereplő vehet részt. A jegyzéken a Vbt. 116. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a Mavtv.-ben meghatározott telephely biztonsági tanúsítvánnyal rendelkező gazdasági szereplők szerepelnek. A Paks II. Projekttel összefüggésben telephely biztonsági tanúsítvánnyal rendelkezők tehát jelenleg szerepelnek e jegyzéken, azonban – tekintettel arra, hogy a Mavtv. végrehajtási rendeletének módosítása révén e tanúsítványok visszavonásra kerülnek – átmeneti rendelkezés megalkotása szükséges arról, hogy a specifikusan a Paks II. Projekttel összefüggésben telephely biztonsági tanúsítvánnyal rendelkezőket e tanúsítvány kiállításától számított öt évig a Vbt. szerinti jegyzéken szereplőnek kell tekinteni.

A Vbt. 116. § (1) bekezdés a) pontjának pontosítása a Mavtv. fogalomhasználatával való összhang megteremtése érdekében szükséges (a Vbt. kihirdetésekor a Mavtv.-ben még nem szerepelt az egyszerűsített telephely biztonsági tanúsítvány fogalom-meghatározása).

A 85. §-hoz

A hulladékgazdálkodás területén a koncessziós rendszerre történő zökkenőmentes átállást elősegítő módosító rendelkezések. Helyesbítésre kerül többek között a Ht. 31. §-ában az, hogy a saját hulladék hasznosítására képes hulladékbirtokos nem lesz köteles a hulladéka átadására, illetve a módosuló Ht. 47/A. § (1) bekezdéssel összhangban módosításra kerül a felhatalmazó rendelkezés. Nem lép hatályba azt a rendelkezés, amely szerint a hulladékgazdálkodási hatóság a Ht. 38. § (3) bekezdésben meghatározott adatokat kezelni.

A 86. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 87. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között Bukarestben, 2006. december hó 21. napján aláírt, a Magyar Köztársaság és Románia között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április hó 27. napján aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 315/2021. (VI. 8.) Korm. rendelethez

A Kormányrendeletéről szóló javaslatához tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között a Magyar Köztársaság és Románia között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április hó 27. napján aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás létrehozására a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között a Magyar Köztársaság és Románia között a közúti és a vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április hó 27. napján aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló 14/2021. (III. 24.) ME határozat 1. pontja ad felhatalmazást.

A magyar–román államhatáron két új közúti, közös határátkelőhely valósul meg, Elek és Ottlaka (Grăniceri), valamint Dombegyház és Kisvarjas (Variașu Mic) települések között. Az átkelők létesítéséhez a vonatkozó nemzetközi megállapodás megkötése szükséges.

A román féllel a két átkelőhely létesítésére vonatkozó tárgyalások 2017-ben kezdődtek. A román fél 2018 júniusában tett javaslatot arra, hogy az Elek–Ottlaka és a Dombegyház–Kisvarjas útkapcsolatokon létesüljenek állandó határátkelőhelyek. A magyar fél a javaslatot 2019 júniusában fogadta el, személyes egyeztető lefolytatását kérve a határnyitás részleteinek egyeztetése érdekében. A szakértői egyeztetésre 2021. március 31-én, videokonferencia keretében került sor.

A határátkelőhely infrastruktúráját mindkét esetben hazánk biztosítja Magyarország területén, mindkét ország hatóságai számára.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a 2021/2022. tanév rendjéről szóló 20/2021. (VI. 8.) EMMI rendelethez

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 94. § (1) bekezdés r) pontja értelmében a tanév, ezen belül a tanítási év rendjét az oktatásért felelős miniszter minden évben, rendeletben állapítja meg. Az Nkt. felhatalmazása alapján ebben a jogszabályban szükséges meghatározni a tanév, ezen belül a tanítási év rendjét, a tanév szervezésével kapcsolatos feladatokat, így különösen a tanév kezdő és befejező napját, azt az időszakot, amelynek keretében az iskolai nevelés és oktatás folyik, a tanítási szünetek szervezésének időszakát és időtartamát, a felvételi kérelmek elbírálásának, az érettségi vizsga időszakát.

Az Nkt. 4. § 30. pontja alapján a tanév az iskolában, kollégiumban szeptember 1-jétől a következő év augusztus 31-éig tartó időszak.

A tanítási év az Nkt. 4. § 31. pontja alapján az iskolában a tanítási év minden év szeptemberének első munkanapjától a következő év június 16-át megelőző utolsó munkanapjáig tartó szorgalmi időszak, az érettségi vizsga évét kivéve.

A tanév rendje rendelet meghatározza:

- a tanítási év kezdő és befejező napját,
- az őszi, téli és tavaszi szünetek idejét,
- a tanév egyéb fő határnapjait,
- az általános iskolai beiratkozás időpontját,
- a témaheteket, témanapot,
- az érettségi vizsgák idejét (1. melléklet),
- a középiskolai, a kollégiumi, felvételi eljárás, valamint az Arany János programokkal kapcsolatos feladatok 2021/2022. tanévre szóló feladatai időbeni ütemezését (2. melléklet).

A rendelet fontos segítséget nyújt a 2021/2022. tanév megszervezéséhez, ezáltal a feladatellátásban részt vevők a rendeletben megjelölt pontos időbeli keretek és munkamegosztás szerint tervezhetik feladataikat.

A tanév rendjében foglaltak a fenntartó típusától függetlenül minden iskolára kötelezőek.

A jogszabály tervezetéhez tartozó indoklás a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.